

Glazurnik

712202

Inna nazwa zawodu: płytkarz, kafelkarz

Zadania i czynności

Zadaniem glazurnika jest okładanie ścian pionowych płytkami glazurowymi czyli płytkami ceramicznymi pokrytymi szkliwem zabezpieczającym przed przenikaniem wody, o dużej trwałości, oraz innymi materiałami budowlanymi, takimi jak: płytki klinkierowe, terakota, lastriko, płytki szklane, skałodrzewne, klepki i płyty drewniane, płytki z tworzyw sztucznych zgodnie z projektem budowlanym lub na życzenie klienta. Czasem jego zadaniem jest odnawianie powierzchni ścian już wyłożonej płytkami.

Glazurnik jest jednym z członków załogi budowlanej, w której skład wchodzi posadzkarz, murarz, tynkarz, lub pracuje indywidualnie jako właściciel własnej firmy.

Przed przystąpieniem do pracy sprawdza, czy powierzchnia ścienna jest równa, usuwa nierówności przez nałożenie cienkiej zaprawy cementowej lub szpachlówki. Na miejsce pracy przynosi potrzebne narzędzia i materiał okładzinowy. Sortuje płytki według odcieni barwy, jakości szkliwa, kształtu i zwichrowań powierzchni. Zaznacza na ścianie wysokość, do której mają być ułożone płytki i układając je stale sprawdza, czy zachowany jest pion.

Przed rozpoczęciem układania płytek glazurnik przygotowuje zaprawę cementową i nakłada ją cienką warstwą na ścianę. Może też użyć kleju do płytek. Następnie przykładają do ściany przycięte płytki o doszlifowanych krawędziach. Jeśli używa kleju, smaruje nim także wewnętrzną powierzchnię płytek. Jeśli jest to konieczne, wycina w płytkach otwory (na rury, kontakty, krany itp.) i szlifierką doszlifowuje ich krawędzie. Układane płytki dociska ręcznie do ściany. Po wyschnięciu kleju lub zaprawy wypełnia szczeliny między płytkami spoiwem, tzw. fugą. Gotową fugę miesza z wodą, a czasem jeśli takie jest życzeniem klienta dodaje farbę lub barwnik. Po wyschnięciu fugi usuwa jej resztki, czyści powierzchnię ściany, wyciera ją i poleruje. Na życzenie klienta lub zgodnie z rysunkiem technicznym układa listwy gipsowe, wodoodporne. Praca musi być wykonana dokładnie, co wymaga dużej cierpliwości.

Podczas odnawiania ułożonej wcześniej glazury glazurnik musi usunąć stare płytki posługując się młotkiem i dłutem. Następnie myje ścianę, wyrównuje zaprawą cementową jej powierzchnię i uzupełnia brakujące płytki. Do pracy używa kielni, packi, pędzelków, dłuta, młotka, miarki, ołówka stolarskiego, noża i urządzeń do przycinania i szlifowania płytek, a także poziomnicy.

Praca glazurnika jest działalnością usługową związaną z budownictwem. Dominują w niej czynności ruchowe. Glazurnik dużo chodzi, stoi, nosi i przenosi płytki, zaprawę, kleje. Wszystkie czynności związane z okładaniem ścian wykonuje w niewygodnej pozycji, mocno pochylony. Układając elewację budynku, pracuje na ruchomych pomostach budowlanych lub rusztowaniach, ma ograniczoną przestrzeń poruszania się. Glazurnik w małej firmie prywatnej aktywnie poszukuje zleceń na wykonanie pracy; prowadzi rozliczenia finansowe zgodnie z przepisami finansowymi o prowadzeniu działalności gospodarczej, sporządza na życzenie klienta kosztorys wykonanej pracy, wystawia faktury.

Środowisko pracy

materialne środowisko pracy

Glazurnik pracuje w pomieszczeniach zamkniętych w mieszkaniach prywatnych, pomieszczeniach biurowych (szpitale, szkoły, biura). Okłada ściany sanitariatów, kuchni, przedpokojów, klatek schodowych, sal operacyjnych, hal produkcyjnych i innych pomieszczeń, w których wymagana jest czystość i łatwość utrzymania porządku. Może też pracować na zewnętrznych ścianach budynków, układając elewacje zewnętrzne. Podczas pracy jest narażony na zmienną temperaturę powietrza, pracuje w środowisku zanieczyszczonym pyłem wapna i pyłem powstającym podczas cięcia i szlifowania płytek. Jeśli używa narzędzi zasilanych prądem elektrycznym (piły, noże przycinające), jest narażony na hałas i wibracje. Inne niebezpieczne i szkodliwe czynniki są związane z używaniem maszyn (ruchome części) i poruszających się narzędzi (piły, młotki). Niebezpieczna jest też praca na rusztowaniach i pomostach budowlanych. Podczas przycinania płytek glazurnik używa narzędzi pracujących pod napięciem poniżej 1 kV. Kleje, których używa są łatwo palne i mogą wywoływać alergie skórne.

Praca glazurnika wiąże się z zagrożeniem zachorowaniami na przewlekłe zapalenie oskrzeli, choroby skóry spowodowane używaniem klejów i rozpuszczalników, przewlekłe choroby narządu ruchu wywoływane nadmiernym przeciążeniem oraz przewlekłe choroby obwodowego układu nerwowego. Choroby zawodowe związane z tym zawodem to także reumatyzm i żylaki. Ze względu na konieczność używania różnych narzędzi istnieje w zawodzie glazurnika zwiększone ryzyko okaleczeń i urazów rąk, a podczas pracy na wysokości ryzyko upadku z wysokości i związane z tym urazy ciała.

warunki społeczne

Praca glazurnika jest indywidualna i samodzielna. On sam jest więc odpowiedzialny za jakość jej wykonania. Kontakty z ludźmi są możliwe, ale nie są konieczne. Glazurnik pracujący w firmie budowlanej kontaktuje się ze współpracownikami, wykonującymi inne niż on prace budowlane, brygadzystą lub mistrzem. Natomiast glazurnik mający własną firmę kontakty z ludźmi ma dość częste, ponieważ samodzielnie szuka klientów, rozmawia telefonicznie lub bezpośrednio z osobą zamawiającą usługę, ma kontakt z klientem przy zakończeniu i rozliczaniu pracy.

Czasem jeśli klient ma zastrzeżenia co do jakości wykonanej usługi występuje zwiększone ryzyko konfliktów z ludźmi.

warunki organizacyjne

Glazurnik zatrudniony w przedsiębiorstwie państwowym pracuje tylko w dzień, 6-9 godzin. Godziny pracy są stałe. Czasem, jeśli wykonuje elewacje zewnętrzne, jego czas pracy zależy od pogody.

Glazurnik z małej firmy prywatnej pracuje dłużej do 12 godzin dziennie. Ilość pracy jest uzależniona od operatywności w uzyskiwaniu zleceń oraz od pogody. Taki glazurnik w zasadzie samodzielnie ustala swój czas pracy (pracuje tyle, ile potrzeba, by w krótkim czasie wykonać usługę i móc podjąć następną pracę).

Pracując w przedsiębiorstwie państwowym jest tylko podwładnym, w prywatnej firmie nie podlega zależnościom organizacyjnym. Czynności, które wykonuje, są zrutynizowane (im częściej wykonuje pracę, tym dokładniej i precyzyjniej okłada ściany glazurą) i okresowo kontrolowane przez brygadzystę, kierownika budowy. Glazurnik z małej firmy prywatnej często pracuje w soboty i dni wolne od pracy, ponieważ wtedy jego klienci mają więcej czasu. Nierzadko pracuje poza miejscem zamieszkania lub zatrudnienia wyjeżdża na budowy lub do mieszkań prywatnych bądź pomieszczeń biurowych.

W pracy ma obowiązek używania ubrania roboczego oraz sprzętu ochronnego (nauszniki tłumiące hałas). Glazurnik odpowiada za wyposażenie i maszyny, których używa. Jeśli prowadzi własną działalność usługową, jest również odpowiedzialny finansowo.

Wymagania psychologiczne

Ze względu na konieczność szybkiego i sprawnego wykonywanie różnych czynności w czasie okładania ścian glazurą w pracy glazurnika jest niezbędna koordynacja wzrokowo-ruchowa i duża zręczność rąk. Przydatne jest także widzenie barw (rozdzielanie odcieni, nasycenia barw płytek) i poczucie estetyki.

Glazurnik nierzadko musi pracować na wysokości (na rusztowaniach, drabinach lub ruchomych pomostach budowlanych). Dlatego w tej pracy niezbędny jest brak lęku przed wysokością, dobry zmysł równowagi, jak również widzenie stereoskopowe umożliwiające prawidłową ocenę odległości. Ze względu na cel pracy, jakim jest prawidłowe i w miarę szybkie pokrycie powierzchni ścian glazurą, niezbędna jest wytrzymałość na długotrwały wysiłek. Glazurnik nie może przerwać pracy, gdy odczuje zmęczenie, dlatego że nałożona zaprawa lub warstwa kleju może wyschnąć i trzeba będzie zaczynać pracę od nowa. Czynności musi wykonywać dokładnie i precyzyjnie, jeśli np. zlekceważy nierówności powierzchni płytek i nie wyrówna ich, uzyska nierówne, faliste powierzchnie i jego praca nie zostanie przyjęta przez brygadzystę lub klienta. Inną niezbędną cechą jest cierpliwość i umiejętność wykonywania pracy monotonnej (trwające wiele godzin układanie płytek jedna przy drugiej, powielanie tych samych czynności) oraz związana z tym zdolność koncentracji uwagi. Glazurnik powinien wykonywać czynności zgodnie z określonymi zasadami technologicznymi. Dlatego też musi mieć umiejętność podporządkowywania się.

W tym zawodzie przydatne są zainteresowania techniczne. Kandydaci do pracy powinni lubić pracę w ruchu i umieć korzystać z różnego rodzaju narzędzi i przyrządów technicznych.

Wymagania fizyczne i zdrowotne

Praca glazurnika jest zaliczana do ciężkich. Największe znaczenie w tym zawodzie ma ogólna dobra sprawność fizyczna, duża sprawność układu kostno-stawowego i układu mięśniowego. Przydatna jest także sprawność w zakresie narządu dotyku i wzroku, a niezbędna jest dobra sprawność narządu równowagi. Bezwzględne przeciwwskazania do podjęcia pracy w tym zawodzie dotyczą osób mających: lęk wysokości (np. przy pracach na rusztowaniach), zaburzenia i uszkodzenia narządu równowagi, silne, nie nadające się do korekcji wady wzroku, choroby skóry, alergie. Przeciwwskazaniem względnym są choroby układu krążenia i oddechowego.

Osoby niedostępujące mają możliwość podjęcia pracy w tym zawodzie.

Warunki podjęcia pracy w zawodzie

Do podjęcia pracy glazurnika niezbędne jest posiadanie co najmniej gimnazjalnego wykształcenia. Nie jest wymagany kurs glazurnika, jeśli chce się wykonywać ten zawód we własnej firmie. Można ukończyć kurs przyuczający lub kwalifikujący w zawodzie ogólnobudowlanym. Kursy takie (przyuczające i kwalifikujące do zawodu) są m.in. przez Izbę Rzemieślniczą. Wraz z podjęciem nauki na kursie należy rozpocząć praktykę zawodową u mistrza czyli rzemieślnika mającego uprawnienia do uczenia danego zawodu.

Inną drogą zdobycia zawodu glazurnika jest ukończenie, po szkole gimnazjalnej, zasadniczej szkoły zawodowej lub budowlanej w zawodzie technologa robót wykończeniowych w budownictwie.

Ze względu na ciężką fizyczną pracę w zawodzie glazurnika nie są zatrudniane kobiety.

Możliwości awansu w hierarchii zawodowej

Glazurnik nie ma możliwości awansu przez osiągnięcie coraz wyższych stopni w hierarchii organizacyjnej. Awans może natomiast oznaczać bycie dobrym fachowcem, którego usługi są „rozchwytywane”. Dobry glazurnik może zostać właścicielem własnej firmy usługowej.

Możliwości podjęcia pracy przez dorosłych

Osoby starsze mogą podjąć pracę w zawodzie glazurnika, pod warunkiem, że ich ogólny stan zdrowia jest dobry i pozwala na wykonywanie ciężkich prac. Nawet osoby po 50 roku życia mogą rozpocząć naukę tego zawodu.

Możliwości zatrudnienia

Informacje będą sukcesywnie uzupełniane.

Zawody pokrewne

- posadzkarz
- tynkarz
- betoniarz
- murarz
- technik budownictwa
- szczotkarz

Polecana literatura

Klasyfikacja Zawodów i Specjalności, Tom V, zeszyt 7, Robotnicy przemysłowi i

rzemieślnicy, MPiPS GUS, Warszawa 1996.

Miesięcznik Murator

Miesięcznik Majster

Miesięcznik Nasz Dom